

שיחה שני' בענין ואלה המשפטים, אשר משפטים זהו קיום המצוות שעפ"י טר"ד כו' ואעפ"י כ מקדים לזה ואלה כפירש"י מה הראשונים מסיני אף כו' ולכאור' ממ"נ אם הוא מדגיש שה"ע משפטים שהם ע"פ טר"ד למה מקדים לזה ואלה. ואם מקדים שנתנו בסיני מהי הנ"מ אם הם משפטים כו'. אלא שגם עניני טר"ד צריך לזה הקדמה דואלה שלהביא הענין כמו שמונח אצלו בשכלו לידי פר"מ יכול להתערב ענין השוחד וביותר השוחד דאהבת עצמו ודיבר הרבה בענין השוחד, וכן בנוגע להדייטשען [להגרמנים] – ימ"ש – ובאריכות בנוגע מיהוריהודי דבשביל אהבת-עצמו אינו רוצה לומר טעיתי אלא וויבאלד ער האט זיך ארויסגעכאפט מיט אַ ווארט, פארפאלען כו' [שמכיון שנפלטה תיבה מפיו, הרי זה מוכרח לישאר כך].

וכן מאידך גיסא צריך להדגיש שזהו משפטים ע"פ טר"ד שלא נברא השכל אלא בשביל התורה וצריך לנצל שכלו עד כמה שאפשר בענין התורה וכו'.

שיחה בנוגע קביעות שמה"ח בש"ז. שהיא בכ"ד שבט, נבואת זכרי' בנוגע לירושלים וציון כו' – קאפ א' בזכרי' פסוק ז' – .

מאמר ד"ה ואלה המשפטים וגו' בתחילת המאמר סגר עיניו הק' וכה אמר המאמר עד גמירא כו'. – בלי ניגון – .

רש"י ד"ה ויקח משה חצי הדם וישם באגנות, לקלוי"צ, וגם דיבר בנוגע למבצע פורים, ובזהירות בנוגע לסעודת פורים, כיון שפורים הוא ביום ו' עש"ק וכו'.

ההתועדות נמשכה עד קרוב לשעה חמש כו'.

– השמטה. – ש"פ משפטים, מבה"ח אדר: (העתקה מא')

ביטויים, וסיפורים בשעת ההתועדות.

א'. לא הי' העולם ראוי להשתמש בשכל, ולא נברא השכל אלא בשביל התורה.

ב. סי' המעשה מא' שהמיר דתו ר"ל ורצה לחזור בתשובה וכו' והתייעץ בדביתהו, ואמרה שאה"נ שהענין טוב הוא, עכ"ז ראוי לדחותו, כיון שכבר הוא חודש אדר ע"כ ימתינו עד לאחר חגה"פ, ולא יהי' טרחא כ"כ להכשיר כל הכלים עבור חגה"פ, וכו'. (וה"נ בנמשל אומרים שימתינו עוד זמן ויתקנו החוק השבות).

ג. אומרים שבכדי לא לעשות הפרדה בעם ישראל נותנים רשות לכאור'א ליתן כתב גירות וכו'. וא' האם יאמר איש שכדי שלא לעשות הפרדה בין אנשים, יתן רשות לכאור'א לעשות ניתוח, ואפי' באצבע קטנה שעל רגל השמאלי

צריכים ללמוד ע"ז כו"כ שנים ואח"ז צריך פראקטיקע וכו' כו', ועאכור'כ לעשות ניתוח כזה משאינוריהודי לעשות יהודי וכו' (ע"כ העתקה).

ד. שקר אין לו רגלים, אין הפי' בזה אשר מיד מתבטל הדבר, אלא שאין לו קיום וסור'ס יתבטל הדבר וכו'.

ה. הזכיר הענין דמתפיס על השבועה דויואל משה דהוה שבועה כי כל ענין בתורה ה"ה ענין נצחי – מהרגצ'ובי – .

א' פ' תרומה, כ"ה שבט:

ליל יחידות, פצוע א' ממלחמת יוה"כ עם אחיו נכנסו לכ"ק אד"ש, כ"ק אד"ש הבטיח לו שיבריא לגמרי, הוא נפצע בעיניו והי' סומא לגמרי, ובא לאמערקא להתרפאות ושאל כ"ק אד"ש אם לעשות ניתוח על עינו וכ"ק אד"ש הסכים ונתן לו הרבה ברכות וכן הי' שהתחיל לראות בעין א', וכעת כשנכנס הבטיח לו אד"ש שיבריא לגמרי, ושיבנה משפחה בישראל, וגם שישע לשווייץ לרופאים שם. – וכ"ז אינו באחריות – .

ב' פ' תרומה, כ"ו שבט:

מרעישים היום וגם תמול בנוגע למיהוריהודי שרבנים וכו' ישלחו מברקים וכו' כו'.

ה' פ' תרומה, כ"ט שבט:

כ"ק אד"ש נסע להאוהל הק'.

ש"פ תרומה, ב' דר"ח אדר, פ' שקלים:

כ"ק אד"ש בא ל-770 בשעה תשע בוקר. ג' ספרי תורות, בא' ששה קרואים, שביעי קריאת ר"ח, מפטיר בס"ת של משיח. פ' שקלים, הפטורה ויכרות יהוידע וגו' ופסוק ראשון ואחרון ופסוק והי' מידי חודש בחדשו מהפטורת שבת ר"ח. נגנו הוא אלוקינו בכתר.

התועדות, תוכן-נקודה משיחה הא'. מדובר כ"פ שלכל ענין צריך להסתכל איך שהוא בתורה, כיון שעמך כולם צדיקים וצדיקים דומים לבוראם, והקב"ה אסתכל בתורה וברא עלמא, כ"ה בנוגע בנ"י שצריך להסתכל בכל ענין איך שהוא בתורה כו'. וכ"ה בנדר"ד ג' פרשיות ביחד, וצריך ליקח הוראה מכל א'. וע"כ צריכים לדעת מה בא בראשונה. והסדר בזה היא שמתחילה בא פ' תרומה, ואח"כ בא פ' ר"ח, ואח"כ בא פ' שקלים.

מובן שמהשם שנק' כל הסדרה שזהו שמו אשר יקראו לו בלה"ק, ממנו נדע נקודה של כל הפרשה, וזהו פי' תרומה הוא כמ"ש רש"י הפרשה שמהזהב וכסף ונחושת צריך להפריש להקב"ה, וכן יש פי' בתרומה כמ"ש ומבלעדו לא ירים איש, שפי' הרמה, וזהו שפי' תרומה ישנם שני ענינים, הא' הפרשה, ויכול להיות בשני אופנים, שלאחר ההבדלה ירימו למע' יותר או להיפך. וכאן מדברים שכבר גמר העבודה להבדילו ולירד למטה, או שמלכתחילה אינו צריך לאותו העבודה, וכאן הוא עומד בעבודה להבדילו ולהשאר למע' יותר, וכאן אומרים שזהו העבודה הוא לכאור"א, ועכ"פ לצורך שעה שגם אותו שעומד בהעבודה דסור-מרע הנה לצורך שעה אומרים לו שצריך להבדיל מבלי לעשות חשבון ולהעלותו למע' יותר, וגם הוראה בשני קצוות, שאל יאמר אדם אעלה הכוחות המעולים חכמה וכו' אבל לא למטה מזה, כי אינו חשוב בלא"ה כו' אלא הפסוק מדגיש גם כסף ונחושת וכו' צריכים להעלות, וכן בקצה השני יטעון אעלה הכחות היותר תחתונים אבל הכחות המעולים יותר די לי באותו הבנה או ההרגש שיש לי, ע"ז אומרים לו שגם הזהב וכולי צריכים להפריש ולהעלות, וע"ז נעשה הושכנתי בתוכם כו', ומזה גם בתוך כל א' ואחת, עד שנזכה לביהמ"ק השלישי וכו'.

שיחה ב'. ר"ח אדר מכריזין על השקלים, וכלאיים, ולכאור אין להם שייכות זל"ז כו', וגם ששניהם הם ענינים הפכיים, ענין השקלים, שהעשיר והדל שוים עד כ"כ שהממון לוקחים קרבנות ציבור ולכל א' יש לו חלק שוה בכל קרבן מכל השנה כולה, וכן אופן הנתניה העשיר לא ירבה וגו' שאינו ניכר שום חילוק מאופן הנתניה של העשיר וכו'. וענין כלאיים ששני ענינים שיש להם השתוות בעצם אסור להרכיבם, ולכאור בהתוכן הם הפכיים כו'. והביאור בזה, שיש שני אופני עבודה, א' למע' מטו"ד ב' ע"פ טו"ד, ולמע' מטו"ד ענין המס"נ שוים הם שזהו מצד שלכל א' מישראל יש לו חלק אלוהי ממעל ממש, והקב"ה הוא למע' מטו"ד. וישנם ענינים שהוא ע"פ טו"ד ובזה כל א' לפי יכולתו. כמ"ש אשר קדשנו במצותיו וצונו מלשון צוותא וחיבור כל א' לפי יכולתו וכו', ועשיר שהקריב קרבן עני לא יצא, ואינו יכול להסתפק עם עבודת החוטב עציץ בכח המעשה וכו', בכל מאדך מאד שלך, והפי' בזה הוא לא שנברא במאד שלו וכו' אלא כל יום באותו המניעות ועיכובים צ"ל המאד שלך וכו'.

שיחה ג'. מחצית השקל, שע"י מצוה א' חצי השקל פועל ענין הקרבנות על כל השנה כולה כו', וכמ"ש גבי אבון במה הוי זהיר טפי שע"י שער של אותו מצוה עולים כל המצוות, כ"ה בכל מצוה שלכל מצוה יש סגולה שלו וכו', וע"י אותו סגולה עולים כל המצוות וכו', כ"ה במצוות שקלים שכל המצוות ע"י שער של מצוות שקלים, שפועל לא רק למע' שהוא ענין נצחי כ"ה גם למטה פועל על כל השנה כולה כו'.

מאמר ד"ה כי תשא את ראש בני וכו', בענין אמונה, ורעה אמונה כו'. רש"י ד"ה תחשים, קאפ. כ"ה פסוק ה'. לקו"צ במעלתם של ישראל בענין הנסיונות וכו'.

דיבר בארוכה בנוגע מיהורי-הודי, הרעיש בנוגע שמקבלים ג' ערביים בקואליציע. תחת 15 אנשים דתיים שתובעים תיקון החוק מיהורי-הודי, הערביים הם שונאיי-ישראל ומתנים בפי' שלא יתחייבו שלא יחזירו יהודא ושומרון, הנסיון אצל הדתיים אינו נסיון קשה כי יכולים לילך יחד עם ליכוד, ויפעלו יותר בנוגע לדת מליכך עם מערך, חוץ מזה שבהמערך לא יהי' שום השפעה כו'. ודיבר הרבה המפלה של המערך הכוחי-זעוצם ידי וכו' כו'.

וכן דיבר עוד פעם בנוגע למבצע-פורים וכו'.

יום א' פ' תצוה, ב' אדר:

ליל יחידות, אחיו של הגערער ר' פנחס מנחם הי' ביחידות ליותר משעה. וכן עוד שני גוטע-יודין נכנסו, אחיו של .. מזרחי-מובהק נכנס, הפרעזידנט של בורו-בראנקס נכנס.

יום ד' תצוה, ה' אדר:

כשיצא כ"ק אד"ש מ-770 בשעה 12:10 נגנו ניגון בביהכ"נ למע' בסעודת שבע ברכות - של לייבקע לעוין - וכ"ק אד"ש אמר דרך צאתו "מרבין-בשמחה".

יום ה' פ' תצוה, וא"ו אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאוהל הק'.

ש"פ תצוה, חי"ת אדר, פ' זכור:

מפטיר - פ' זכור - בס"ת של משיח.

יום ב' תשא, יו"ד אדר:

בשעה 7:20 נכנס כ"ק אד"ש להרש"ג לנחמו, - הרש"ג יושב שבעה - ל"ע עבור אחותו מא"י - כשנכנס כ"ק אד"ש עמד הרש"ג וגם כ"ק אד"ש עמד לנגדו, עד שרמזו להרש"ג שישב, וכשישב אז ישב כ"ק אד"ש וכמעט לנגדו, והרש"ג התחיל בשאלה, היו אריכות בענינים: גלגולים, עוה"ב, תחה"מ, ימוהמ"ש, נר"ן אלפים יובלות וכו', - ישנו תח"י הרשימה מהר"ד - בשעה 8:00 התפללו מעריב, כ"ק אד"ש לא התפלל והי' מסתכל בספר גשר-החיים (?), לאחר ברכת המעריב ערבים העביר כ"ק אד"ש ידו הק' על עיניו הק'. וכן לאחר אוהב עמו

ישראל. לאחר תפלת מעריב ישב עוה"פ הרש"ג, וגם כ"ק אד"ש ישב ואמר המקום וכו'. ואח"ז חזר לחדרו הק'.

יום ג' תשא, י"א אדר:

כ"ק אד"ש לא יצא למנחה, לאחר תפלת ערבית קידוש לבנה.

יום ד' תשא, י"ב אדר:

כ"ק אד"ש לא יצא למנחה.

יום ה' תשא, י"ג אדר, תענית אסתר:

סליחות, קרה"ת כ"ק אד"ש עלה לשלישי. מנחה, כ"ק אד"ש עלה לשלישי, מפטיר.

— ההנהלה של מכון-חנה כתבו לכ"ק אד"ש שברצונם לערוך סעודה עבור התלמידות לאחר התענית. וכן בנוגע להסדרים של פסח לסדר עבורם סדר א' ביחד עם המורים וכו' בהמוסד כולם ביחד, וסדר א' שיאכלו עם משפחות שיהיו באוירה של סעודה משפחתית וכו', אבל חלק הזבולון של המוסד אינם רוצים ליתן ע"ז, וענה כ"ק אד"ש שהוא בעצמו יתן שלשה רבעי מההשתתפות ע"ז, והסדר בהמוסד יהי' באוירה משפחתית, ועוד פרט א' שלא זכר המספר א.י.ג. —

יום ו' פ' תשא, פורים:

תפלת שחרית בשעה עשר, קרה"ת בס"ת של משיח, לאחר התפלה הודיע כ"ק אד"ש שכל א' שישתתף היום במבצע-פורים יקבל דולר מכ"ק אד"ש, כשמסר כ"ק אד"ש הדולרס לר"ד ראסקין אמר "ס'זאל זיין פירות במשך כל השנה". סעודת פורים אחר תפלת שחרית. כ"ק אד"ש נסע לביתו לערך שעה 1:00, שמעתי מאחדים שכ"ק אד"ש שלח משלוח-מנות לחכם שבא מרוסיה ובא לפורים לכ"ק אד"ש, בקבלת-שבת לא אמרו בלכה-דודי בשמחה. — מעריב וקריאת המגילה אור ליום וא"ו ה' כרגיל. —

ש"פ תשא, שושן-פורים:

קרה"ת בס"ת של משיח, התועדות. ג' שיחות, שייכותה של פורים לשבת, וכן לפ' תשא שייכות מפורשת בגמ' שע"י קדימת השקלים בטלה ע"ז גזירת המן, ודיבר בארוכה שייכות של השקלים לביטול גזירת המן, וההוראה מזה כו'.

שיחה ב'. בנוגע לכייתשא, מלשון הרמה, וכן ירידת הנשמה לצורך עלי', וזהו בנוגע לעצמו, וכן בנוגע לתשא של הזולת, וכן מ"ש בתניא הנשמה עצמה אינה

צריכה תיקון כ"א לתקן הגוף ונה"ב וחלקו בעולם, וא"ז בסתירה לירידה צורך עליה שהכוונה לעליית הנשמה עצמה. כי זהו שני ענינים, תיקון, השייך רק להגוף וחלקו בעולם וכו' וכמ"ש לעשות לתקן. ולמע' מזה ענין העלי' של הנשמה עצמה וכו', וכן דיבר שהתשא הוא את ראש וגו' עלי' בענין הראש, שכל, עד שענינים שהיו אצלו באופן של אמונה הם אצלו בהשגה, והאמונה הוא בענינים שלמע' מזה, וע"ד שיהי' לע"ל, סיפר המעשה של אדמוה"ז ור' מענדעלע האראדאקער-וויטעבסקער. והמשל שא"ל אדמוה"ז ממי שהולך במישור, ובהר וכו'.

שיחה גימ"ל. בנוגע לערים מוקפות חומה מימות יהושע. ימות יהושע נמשך כמה שנים. שבע שכבשו ושבע שחלקו. ולדעת רוב מפרשים שפט את ישראל אח"כ עוד י"ד שנה וא"כ מתי מתחיל הזמן דימות יהושע, טעם הירושלמי, בבלי, והרמב"ם מביא טעם הירושלמי וכו'. והנ"מ לכא' היא בנוגע לריחו כו'. ודיבר בעבודה ענין של מוקפות חומה וכו'.

מאמר ד"ה כי-תשא את ראש. וביאר בענין איש יהודי, תורה ותפלה. רש"י במג"א קאפ' ט"ת פסוק כ"ח, ד"ה משפחה ומשפחה. בפ' תשא קאפ' ל"ב פסוק כ"ף, ד"ה וישק את בני. נתן את המזונות והי"ש לפאָשטער מצרפת שיחלק בין מקורביו וכו' ונגנו האדרת והאמונה הידוע.

דיבר באריכות בנוגע למיהריהודי. ואמר שאצל אחדים ה"ה פלא איך נכנסו וכו'. אבל בן חמש למקרא מבין שכיון שהם לא יצאו מהקואליציע כל הזמן, למה לא יכנסו בקואליציע חדשה, כ"ק אד"ש אמר שע"ד שכותב אדמוה"ז בתניא לבא על עריות והוליד ממזר, שהממזר אינו מניח אביו לעשות תשובה, כ"ה בנוגע להמפד"ל שהגויים שנרשמו וכו' אינם נותנים להם לעשות תשובה.

הזכיר אשר כששואלים מהם היתכן, הלא השמים! היכן הוא הקבעומ"ש שלכם? עונים ע"ז, כסאי! הכל בשביל הביינקעל [הכסא]. ושוב שואלים להם, אבל עכ"פ הארץ! הלא עושים בזה חורבן בארץ? עונים ע"ז, הדם רגלי! מען טרעט אויף זיי מיט די פיס [שדורכים עליהם ברגליהם].

וכן דיבר בנוגע לזכות-אבות, וזכות-הרבים, שמתפללים עבורו שלא יפול ר"ל לטעות היפך השו"ע שרשאים להשאר בהקואליציע. — והזכיר וחזר שני פעמים זכות-הרבים שמתפללים עבורו. בין הדברים —

לקלוי"צ אגרות על מג"א. וכ"ה בהוספות לאוה"ת מהצ"צ מיוסד על מ"ש אדמוה"ז. ודיבר מענין המאור שמשנתנה כיון שצריך לעבודה אחרת. ע"כ צריך לגוף אחר, ואח"ז הזכיר בנוגע לזכות-אבות כנ"ל.

בסוף ההתועדות התחיל ניעט ניעט ניקאווא, ההתועדות נמשכה עד רבע לשעה שש. מנחה. קרה"ת בס"ת של משיח. כ"ק אד"ש עלה לשלישי.

יום א' פ' ויקהל, ט"ז אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאווהל הק'.

יום ב' פ' ויקהל, י"ז אדר:

ליל יחידות.

יום וא"ו פ' ויקהל, כ"א אדר:

כ"ק אד"ש נסע להמקוה – קארעסטירער – בשעה 11:45 בוקר. הי' צעטייל [פתק] מכ"ק אד"ש להרבנים ולקאמיוניטי קאונסיל לעיין בהמצב דהמקוה, בנוגע להמדרגות, ולכתלים, ולהשוות לביתי ולביתכם – אינו ברור – . לאחר קבלת-שבת בשעה 9:45 הלכתי עם הת' יו"ט ליסון ושמואל ליפסקר ללוות כ"ק אד"ש.

ש"פ ויקהל, פ' פרה, כ"ב אדר:

כשבא כ"ק אד"ש ל-770 בבוקר אמר לשלום ישראל חדקוב שימסור להצרפתיים – הקבוצה של פאָשטער – שינגנו האדרת-והאמונה בשחרית בניגון הצרפתי כו'. פ' פרה בס"ת של משיח. בההפטורה בפסוק וקדשתי את שמי וגו' לעיניכם. אמר לעיניכם וחזר עוה"פ התיבה ואמר לעיניהם בה"א, בקדושת כתר נגנו הוא אלוקינו, לא הי' התועדות.

יום א' פקודי, כ"ג אדר:

היום בשעה 4:30 יצא כ"ק אד"ש ללוות האורחים מצרפת, ומיד כשיצא כ"ק אד"ש עשה בידיו הק' שינגנו, ונגנו האדרת-והאמונה בניגון הצרפתי, טרם שיצא כ"ק אד"ש עברו כולם בשירה על-יד פתח חדרו הק' ונתן לכל א' מהם קונ' של הגדה של פסח, כמדומה בצרפתית.

ליל-יחידות. הרב ישראל לאו – חתנו של הרב פרענקל רב-הראשי של ת"א – נכנס. כ"ק אד"ש עמד ונתן לו שלום. וא"ל א' יישר-כח פאר טאן אין מיהר-יהודי. דאס איז א' יישר-כח מצדי, דער אמת'ער יישר-כח איז פון אויבערשטען [יישר כוח על הפעולות במהירות-יהודי. זהו יישר כוח מצדי, היישר כוח האמיתי הוא מהקב"ה]. כ"ק אד"ש א"ל ששמע מהדרשה שלו שדיבר בעצרת-עם בנוגע מיהר-יהודי. וא"כ אינו רק חתנו של הרב פרענקל. וביקש ממנו שישלח לו מהדרשות שלו, ואמר הנ"ל שאינו רושמם. ואמר כ"ק אד"ש יוכל ליקח סרט. והנ"ל אמר שקשה לו ליקח סרט לכל מקום שידרוש. וא"ל כ"ק אד"ש שאחר יקחנו עבורו. ואמר הנ"ל שאין לו שמשים. וא"ל כ"ק אד"ש היתכן שאין לו מזכיר. כ"ק אד"ש

ביקש ממנו שישבירו, רוסיא היתה ממלכה אדירה ועשו רעוואלוציע. ומי היו המארגנים יהודים, וכן בצרפת. וכן בשאר מדינות. ובא"י כבר עשרים-וחמש שנים אז די זעלבע פיר-פינף מענטשען פירען [שאותם ארבעה-חמישה אנשים מנהיגים]. כ"ק אד"ש א"ל שמהירות-יהודי בטח יתבטל. ולאח"ז כיון שמעלין בקודש וועט מען זיך נעמען פאר אנדערע ענינים [יתחילו לטפל בענינים אחרים]. הנ"ל אמר לכ"ק אד"ש שהי' בפא"ד – ארץ גושן – וגם יש לו תניא שהדפיסו שמה. כ"ק אד"ש שאלו אם יש לו קביעות בלימוד תניא. ואמר שאין לו. ושאלו כ"ק אד"ש ומי מעכב. וענה שאור שבעיסה מעכב. א"ל כ"ק אד"ש שאין לרב לדבר כן בפני בעה"ב. ואמר הנ"ל שכ"ק אד"ש אינו בעה"ב. כ"ק אד"ש ברכו ער זאל ווערן בעה"ב ביי זיך אין שטאט [שייעשה בעה"ב בעירו], ואח"כ בכל א"י. בצאת כ"ק אד"ש מ-770 לנסוע הביתה שאל מיודעל מה נשמע עם מעשה המרכבה בנוגע להנ"ל. ויודעל אמר שיש לו כבר עם מי לנסוע. וכ"ק אד"ש רצה שיראה לו מיהו הנהג ובאיזה מכונה. ואמר ליודעל ווייל אויב ניט וואלט מען עם געדארפט פירען מיט דעם קאר [שבאם לא הי' צריך להסיעו בהמכונית] – כהנ"ל אינו ברור, ובלי אחריות כלל, שמעתי מאחדים כו'.

יום ג' פקודי, כ"ה אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאווהל הק'.

יום ה' פקודי, כ"ז אדר:

כ"ק אד"ש נסע להאווהל הק'.

ש"פ פקודי, כ"ט אדר, מבה"ח ומחר-חודש ניסן, פ' החודש:

התוועדות. (מפני סיבה לא רשמתי הר"ד וכו').

יום א' פ' ויקרא, ר"ח ניסן:

כ"ק אד"ש יצא למים-שלנו.

ר' משה פיינשטיין סידר קידושין להחתן אברהם שמואל לעוין, ונכנס לכ"ק אד"ש ליותר משעה. גם אחיו של הגערער ר' פנחס מנחם נכנס לכ"ק אד"ש לשעה ומחצה.

יום ב' ויקרא, ב' ניסן:

כ"ק אד"ש נסע להאווהל הק'.